

Сміндухъ Сміндулъ с. м. названіе пахнущей травы, употребляемой въ качествѣ приправы: Въ тиа кутийки има сѣкакви меризливи треви и плодове: шубрица, сміндухъ, канела, кимонъ, бакаръ, черъ пиперь, даже бѣла и черна гвачка. К. II, 12.

Сминчѣ с. с. пучокъ желтыхъ цветковъ (иммортелей), приносимыхъ изъ Сербіи (Пирд.).

Смінь с. м. тоже что смиль. **Сміновъ** пр. Жъльтъ като смінь. Ч. 158. Смынь, тамянуга въздухъ услажда! Г. П. 12. Китка смінова. Кп. 176.

Сміренъ пр. смиренный: Смирната лесица кокошките ъде. Кп. 128. Смирни калугери стреда петокъ мжрсать. М. р. 530 (посл.). вм. міренъ.

Смиришъ ил. св. наполю благоуханіемъ: Дойде време дойце ко'а, Да разпути трантафил-о, Да смириса се-та земя—Румелиска—Да го берать момина-та Да го редать на леси-те, Да ги горатъ ергени-те. М. 361.

Смирикъ ил. св. **Смирявамъ** ил. да. усмирю,—лю: Та идете въ земя Паливанска, Азъ ща лесно земя да смира. М. 53. Видите ли че смирихъ земя Че смирихъ земя Павлиянска. ib. Я кажи ни, месечину, шо да правиме, Какъ да смириме тое брата ясну сонце, Да зафати да си грее на земе-та. Вв. 66.—са, успокоюсь,—ываюсь: Смирете се, милостива Госпожицо! (*Beruhigen Sie sich g. F!*) Э. Г. 53. А найвече съ придумваніе на З. си смирили. Х. I, 116.

Сміслѣкъ ил. св. **Смісялямъ Смісловамъ** ил. да²⁾ вспомню, вспомишаю: Смисли бога, дзвездо, дойди вечеръ, Дойди вечеръ на вечера. М. 344. Ке дойде башта отъ нъива, Кой ке му зегваръ разпрече? Ке земешъ зегваръ да разпречешъ И ке ми мене да смислишъ, Каде спокерко да дойдешь, Ты да ми зегваръ распречешъ. В. 224. Мила родинъ кога си смыслия, Домъ же отъчъски упустѣль, Тажж н' утѣшно и себе жали. Гп. 115. Стига (па дѣтцата) да ж (майката си) смыслить и веднага ж обсипѣть съ благословія. Л. Д. 74 р. 103. Срдце имъ потроїва кога смыслить суровщинята на прѣянжлыты вѣкове. ib. 75 р. 56. 2) догадаюсь,—ываюсь: Никой да го движни не смислилъ. Гп. 115.—са, 1) вспомню, вспомишаю: Сека година кървнина, Ова година два кърва; Смисли съ за мене, Не остана да умрамъ, Да умрамъ за тебе. М. 369. 2) опомнюсь: Тога се е Неда смислила Цикна си Неда заплака: Іой леле Боже, до Бога! Грехъ отъ Бога, страмъ отъ люди! В. 97. 3) соображу,—аю; размыслю, размышляю: Но прѣди да са смисли що е и какво е, ето ти два куршума му минуватъ наблизо. Л. Д. 75 р. 150. „Той е едно диване“ „Надѣвамъ са той ще е, защото ако му сѫ думитъ прави, смисли са, Ермитио! ib. р. 135. 4) рѣшусь,—